

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 18 listopada 2015 roku

Powód T. C. pozwem z 17 lutego 2015 roku wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Urzędu (...) w W. odszkodowania w wysokości 10 800 zł tytułem niezgodnego z prawem rozwiązania umowy o pracę oraz nałożenia na pracodawcę obowiązku dalszego zatrudnienia do czasu prawomocnego zakończenia sprawy.

W odpowiedzi na pozew Urzędu (...) w W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu. (k. 86 – 88).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód T. C. zawarł z pozwanym Urzędem (...) w W., w dniu 17 grudnia 2014 roku, umowę o pracę na zastępstwo. Umowa została zawarta na czas określony, na czas usprawiedliwionej nieobecności A. S.. Powód objął stanowisko podinspektora w Wydziale (...) dla Dzielnicy B.. Powód nie wykonywał tych czynności, skierowano go do prac kancelaryjnych w wydziale. Od 15 stycznia 2015 roku powód został przeniesiony do pracy w Wydziale (...).

9 lutego 2015 roku powód poczuł się źle w pracy, o czym powiedział kolegom z którymi pracował w pokoju. W dniu 10 lutego 2015 roku powód nie stawiał się do pracy z powodu choroby, udał się do lekarza ale nie było już wolnego miejsca. Powód, o niezdolności do pracy 10 lutego 2015 roku poinformował Burmistrza dzielnicy i swojego bezpośredniego przełożonego. W dniu 11 lutego 2015 roku powód był na wizycie lekarskiej. Lekarz stwierdził, że jest niezdolny do pracy i wystawił powodowi zaświadczenie lekarskie o niezdolności do pracy na okres od 10 lutego 2015 roku do 17 lutego 2015 roku. Tego dnia powód osobiście złożył w kadrach dzielnicy zaświadczenie o niezdolności do pracy.

10 lutego 2015 roku o godzinie 18.56 powód odebrał list, w którym znajdowało się oświadczenie woli pozwanego o wypowiedzeniu powodowi umowy o pracę.

A. S. nie wróciła do pracy.

Średnie miesięczne wynagrodzenie powoda liczone jak ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosi 3 600 zł.

Powyższy stan faktyczny został ustalony przez Sąd na podstawie :

akt osobowych powoda, zeznań świadków A. L. (k. 133), M. L. (k. 151), dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, zeznań powódki (k. 152).

Sąd dał wiarę powołanym wyżej dokumentom, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budzi wątpliwości w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Za wiarygodnych Sąd uznał także występujących w sprawie świadków, i zeznania powoda. Zeznania te są wewnętrznie spójne i logiczne, korespondują z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Sąd zważył co następuje:

Roszczenie powoda T. C. zasługuje na uwzględnienie.

Podstawę roszczenia stanowi art. 50 §3 i 4 k.p. i art. 41 k.p.

W ocenie Sądu pozwany wypowiedział powodowi umowę o pracę na zastępstwo z naruszeniem art. 41 k.p. Powód w dniu 10 lutego 2015 roku, kiedy to otrzymał wypowiedzenie umowy o pracę był niezdolny do pracy z powodu choroby. Tego dnia nie świadczył pracy i powiadomił swoich przełożonych o niezdolności do pracy. Tak więc nieobecność powoda w pracy była usprawiedliwiona.

W takiej sytuacji, na podstawie art. 50 §3 i 4 k.p., pracownikowi przysługuje wyłącznie odszkodowanie. §4 określa wysokość odszkodowania jest to wynagrodzenie za okres do jakiego miała by trwać umowy, gdyby nie doszło do jej

wypowiedzenia. Maksymalne odszkodowanie wynosi jednak trzymiesięczne wynagrodzenie pracownika. W niniejszej sprawie strony zawarły umowę na zastępstwo do czasu powrotu do pracy A. S.. Do dnia zamknięcia rozprawy pracownica ta nie wróciła do pracy. Mając powyższe na względzie, z tej racji, że od momentu rozwiązania z powodem umowy o pracę do momentu zamknięcia rozprawy upłynął okres dłuższy niż trzy miesiące, powodowi przysługuje odszkodowanie w wysokości maksymalnej czyli 10 800 zł.

Na marginesie należy zauważyć, że brak podstaw do zasądzenia odszkodowania w oparciu o art. 47¹ k.p., albowiem ten przepis wprost się odnosi do wypowiedzenia umowy o pracę na czas nieokreślony. Kwestie odpowiedzialności pracodawcy za niezgodne z prawem rozwiązanie umowy na czas określony normuje powoływany już wyżej art. 50 kodeksu pracy.

Na podstawie art. 477² §1 kpc Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia.

W tym stanie rzeczy, w oparciu o przytoczone przepisy Sąd orzekł jak w sentencji.

Sąd na podstawie art. 98 kpc w zw. z §6 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu obciążył pozwanego obowiązkiem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego poniesionego przez powoda.

SSR Rafał Młyński

Z: (...).